

РЕШЕНИЕ

№ 200

гр. Варна, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично при закрити врати заседание на дванадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цветелина Г. Хекимова

при участието на секретаря Мая М. П.
като разгледа докладваното от Цветелина Г. Хекимова Търговско дело № 20223100900700 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 625 и сл. ТЗ и е образувано по молба на „Вилия 2“ ООД, ЕИК 148063755, със седалище гр.Варна, с която е отправено искане за постановяване на съдебно решение за откриване на производство по несъстоятелност на молителя поради свръхзадълженост. В молбата се излага, че молителят има публичноправни задължения и задължения по търговски сделки с настъпил падеж, които задължения не е в състояние да погаси. Твърди се в молбата, че към момента дружеството е в невъзможност да изпълнява изискуемите си парични задължения, не разполага с достатъчно парични средства за това; не разполага с ликвидни парични средства и не акумулира приходи. Счита, че дружеството е изпаднало в свръхзадълженост и отправя молба да бъде открито производство по несъстоятелност.

Съдът, след съвкупна преценка на представените по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното от **фактическа и правна страна**:

С оглед основателност на молбата по чл. 625 ТЗ в тежест на молителя е да установи твърденията си, че не е в състояние да изпълнява задълженията си към кредиторите, тоест че е в състояние на неплатежоспособност, както и трайния характер и началната дата на това състояние.

С представените към молбата писмени доказателства молителят – длъжник признава неизгодни факти, а именно че са налице парични задължения на дружеството, които не е в състояние да изпълни.

В случая е приложима и въведената с измененията на чл.608, ал.3 от ТЗ презумпция, съобразно която неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията. От молбата по чл.625 от ТЗ е видно и се установява от справка на НАП за задълженията към 10.02.2023г., че дружеството има следните публични задължения:

95955,92 лв. главници и 38711,47 лв. лихви, за чието принудително събиране е образувано изп.дело №160005410/2016г. Видно от заключението на вещото лице най-рано възникналите непогасени публични задължения са тези за здравни и осигурителни плащания по трудови възнаграждения за 05/2018г. с падеж 25.06.2018г.

Презумпцията на чл.608, ал.3 от ТЗ предвижда, че „спиране на плащанията“ е налице и когато длъжникът е платил изцяло или отчасти задълженията на определени кредитори, следователно състоянието на неплатежоспособност се предполага и в случаите, в които не е изпълнено изцяло или отчасти което и да е от съществуващите изискуеми парични вземания по чл.608, ал.1 от ТЗ, тъй като това неизпълнение е приравнено на „спиране на плащанията“. Въведената презумпция е оборима, при провеждане на успешно насрещно доказване от длъжника на обективното си икономическо положение. В настоящия случай предвид образуване на производството по молба на длъжника по реда на чл.625 от ТЗ в депозираната молба се твърди и обосновава състоянието на неплатежоспособност.

Независимо от приложимостта на предвидената в чл.608, ал.3 от ТЗ презумпция, с оглед установеното в чл.621а, ал.1, т.1 от ТЗ служебно начало, съдът винаги е задължен да изследва какво е обективното финансово-икономическо състояние на длъжника, като по своя инициатива събира доказателства за това, вкл. чрез назначаването на експертиза за извършване на анализ на икономическото състояние на дружеството - молител.

В случая е назначена съдебно-счетоводна експертиза, заключението по която, неоспорено от молителя, е прието от съда като компетентно и безпристрастно дадено. При изследване на счетоводната документация на дружеството вещото лице е установило, че водените в баланса активи към 31.12.2022г. са на обща стойност 118 хил.лв., а задълженията към същия момент са на обща стойност 249 хил.лв. От заключението се установява също, че дружеството не води в баланса си финансови дълготрайни активи, а краткотрайните активи представляват вземания, от които 6715,91 лв. от клиенти и 100300,75 лв. от подотчетни лица. Съгласно заключението не може да се приеме, че вземането в общ размер 6715,91 лв. не може да се приеме за действително ликвидно и събираемо, не може да бъде посочен и конкретен дебитор, по отношение на вземането в размер на 100300,75 лв. също не може да се прецени дали е ликвидно и събираемо, доколкото представляват липсващи суми от касова наличност, вписани в обща партида като вземания от съдружници. Съгласно заключението описаните дълготрайни активи представляват хотелско оборудване, което е налично, но по-голямата част от водените ДМА са напълно амортизирани, няма данни за пазарната им стойност, както и доколко са ликвидни и реализируеми. От оборотната ведомост се установява също, че дружеството притежава и лек автомобил Мерцедес МЛ 320 ЦДИ с цена на придобиване 95 835,67 лв., който към момента е напълно амортизиран, поради което е отписан от балансовите активи на дружеството и е записан.

Посочените в СЧЕ показатели на финансовия анализ сочат, че от 2022г. коефициентите за ликвидност на дружеството са извън препоръчителните стойности, тоест краткотрайните му активи на се достатъчни за покриване на текущите му задължения. През целия период 2017г. – 2022г. е видно, че дружеството поддържа висока задлъжнялост към кредитори, тоест оперира предимно с привлечени средства, същевременно стойността на собствения капитал е отрицателна величина в периода 2017 – 2018, тоест дружеството е било декапитализирано. Вследствие на реализирани печалби в периода 2019 – 2021 собственият капитал има положителна стойност и през 2022г. отново стойността му е

отрицателна величина, което се дължи на отчетени загуби, вследствие отписаните на част от касовите наличности от активите на дружеството във връзка с извършваните данъчни проверки и спиране на дейността на дружеството. Съобразно балансовите данни до 2021г. дружеството е било в състояние да обслужва краткосрочните си задължения с текущите си активи, което състояние се променя през 2022г. От представената справка от НАП се установява, че към 10.02.2023г. по данъчно-осигурителната сметка на молителя са посочени следните публични задължения – по изп.дело 160005410/2016г. – 134667,39 лв., от които 95955,92 лв.главници и 38711,47 лв. лихви. В оборотната ведомост дружеството отчита публични задължения в общо размер 129165,40 лв. Съгласно заключението представените за анализ финансови отчети не отразяват правилно действителното финансово състояние на дружеството, доколкото са налице данни за водени в счетоводството активи, които в действителност не са собствени на молителя към момента, както и данни за неотчетени задължения към Община Варна и Община Балчик, неосчетоводени при молителя лихви по публичните задължения.

При анализа на финансовите показатели, установени в заключението, се установява, че всички показатели за 2021г. са с неблагоприятни стойности, като бележат рязко влошаване спрямо предходния период, което се дължи на отчетени загуби вследствие отписване на касови наличности от активите на дружеството след извършените данъчни проверки и спиране дейността на дружеството.

От заключението по ССЧЕ се установява също, че към 31.12.2022г. дружеството не води налични парични средства по каса и в банка, не разполага с бързоликвидни краткотрайни активи. Установява се също, че началните разноси по несъстоятелността за период от 6 месеца са в размер на 9 000 лв.

Съобразно легалната дефиниция на чл. 608, ал. 1 ТЗ неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение по търговска сделка или публичноправно задължение към държавата, свързано с търговската му дейност или задължение по частно държавно вземане. Приложима е в случая предвидената с ал.3 на същата разпоредба презумпция, доколкото дружеството – молител е спряло плащанията на публични задължения. С оглед на изложените по-горе обстоятелства, съдът намира, че са налице предпоставките за откриване на производство по несъстоятелност, визирани в чл. 608, ал. 1 ТЗ. Длъжникът не е в състояние да изпълни изискуемо публичноправно задължение към държавата, свързано с търговската дейност, поради липсата на парични средства и преустановяване на търговската дейност. Наличието на публични задължения, непогасявани през продължителен период от време, както и липсата на ДМА, вземания и парични средства, налагат извода, че затрудненията на длъжника имат траен и необратим характер и че предприятието не разполага с краткосрочни или дългосрочни активи и свободни парични средства, които да покрият задълженията му.

По отношение началната дата на неплатежоспособността, съдът е задължен самостоятелно да извърши преценка, въз основа на обективните данни по делото, тъй като решението има действие спрямо всички, вкл. води до последици по отношение на трети

лица, доколкото разпоредбата на чл. 646, ал. 2, т. 1 ТЗ предвижда нищожност на извършено след началната дата погасяване на парично задължение. Датата следва да се определи според най-ранния падеж на изискуемо непогасено задължение, по отношение на което са налице и предпоставките на чл.608, ал.1 от ТЗ. Към този момент следва да са налице кумулативно всички признаци на неплатежоспособността.

От представените писмени доказателства се установява, че най-рано възникналите непогасени задължения за МДТ към Община Варна и Община Балчик са от 2015 – 2016г., а най-рано възникналите неизплатени публични задължения са за здравни и осигурителни плащания по трудови възнаграждения с падеж 25.06.2018г. До 31.12.2021г. приходите от дейността надвишават разходите и дружеството не отчита загуба. Вследствие на проверките от НАП през 2022г. дружеството е извършило корекции на декларации за предходни периоди, които са довели до отчитане на съществена за дружеството счетоводна загуба през 2022г. Доколкото през 2022г., видно от заключението, независимо от наличието на неизплатени задължения, дружеството е осъществявало дейност, активите са надхвърляли задълженията му и е изплащало задълженията си по водения кредит към „Райфайзанбанк“ АД, се налага извод, че трайно и необратимо влошаване на състоянието настъпва при преустановяване на дейността, тоест на 02.10.2022г.

С оглед установените публични задължения, при липсата на събираеми вземания и активи, съдът намира, че следва да обяви неплатежоспособността на „Вилия 2“ ООД, с начална дата 02.10.2022г. и да открие производство по несъстоятелност на длъжника.

Кредиторите и длъжника не са се отзовали на поканата на съда да предплатят разноски в размер на 5000 лв., необходими за развитие на производството, с оглед разпоредбата на чл. 629б, вр. чл. 632 ТЗ, поради което длъжникът следва да бъде обявен в несъстоятелност и производството да бъде спряно. Откритото след решението по чл. 632, ал. 1 ТЗ имущество следва да бъде запазено за удовлетворяване на кредиторите и постигане целите на производството, поради което следва да се наложи общ запор и възбрана върху имуществото на длъжника.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „Вилия 2“ ООД, ЕИК 148063755, със седалище гр.Варна, с начална дата 02.10.2022г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на „Вилия 2“ ООД, ЕИК 148063755, със седалище гр.Варна.

ПОСТАНОВЯВА обща възбрана и запор върху имуществото на „Вилия 2“ ООД, ЕИК 148063755, със седалище гр.Варна.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на „Вилия 2“ ООД, ЕИК 148063755, със седалище гр.Варна.

ОБЯВЯВА в несъстоятелност „Вилия 2“ ООД, ЕИК 148063755, със седалище гр.Варна.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника „Вилия 2“ ООД, ЕИК 148063755, със седалище гр.Варна, в наименованието си да добави **“в несъстоятелност”**.

СПИРА производството по несъстоятелност на „Вилия 2“ ООД, ЕИК 148063755, със седалище гр.Варна, на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ.

УКАЗВА, че спряното производство може да бъде възобновено в срок от една година от вписването на решението в ТР, по молба на длъжника или на кредитор, при условията на чл. 632, ал. 2 ТЗ, като в противен случай производството ще бъде прекратено и постановено заличаване на длъжника от ТР.

Решението подлежи на вписване в търговския регистър.

Решението подлежи на обжалване пред Варненски апелативен съд в седмодневен срок от вписването му в търговския регистър.

Решението подлежи на незабавно изпълнение, на осн. чл. 634 ТЗ.

ДА СЕ ВПИШЕ настоящия съдебен акт в книгата по чл. 634в ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____